

Opdat het hart van de schildpad nooit ophoudt met slaan... (Pietje de Leugenaar in terug naar Oosterdonk)

LAPPERSFORTBOS EN -BESCHERMERS 'GERIDDERD'

Brugge, maandag 16/5/2005. Het Groene Gordel Front bestaat vandaag drie jaar en heeft dat gevierd met de riddering van de bomen uit het Lappersfortbos. 'Wij ridderen de bomen en het bos omdat die niet kunnen bewegen om zichzelf te verdedigen en meteen ridderen we ook de aanwezigen tot ridders die klaarstaan voor de strijd om het bos te verdedigen wanneer dat nodig is,' zei Anke Holvoet, één van de meisjes die de bomen ridderde.

Meteen werden ook enkele van de bos-kapelletjes die reeds enige tijd langs de Vaarstraat prijken meegegeven aan Jasse Cnudde van de Vereniging voor het Bos in Vlaanderen (VBV), om ze symbolisch in andere zonevreemde bossen op te hangen. "Dat is zeker nodig, want dagelijks wordt een halve hectare van dat zonevreemde bos gekapt. Ruim 40.000 hectare bos is niet beschermd," zei Cnudde.

De enkele tientallen sympatisanten van het GGF trokken dan, aan boord van de kanaalboot The Old Piper, naar Beernem op het kanaal Brugge-Gent.

(FN-Op Locatie) <http://www.stadsomroep.com/detail.asp?NUM=11452>

De Boeboeks zijn boos...met onderaan 16 bosgedichten my forest is a battlefield (want bomen zijn ridders)

(Open brief aan Minister Peeters 31/03/05)

Geachte Minister Peeters,
Beste Kris,

Ik weet niet of u tijd hebt om strips te lezen ? In de strip : 'Het Biezebos bedreigd' is duidelijk dat de Boeboeks een hekel hebben aan bedrijfsleiders en politici die zich in naam van het 'Geilige Geld' permitteren zomaar duizenden hectaren bos om te kappen.

De Boeboeks zijn het spuugzat. Nergens in dit land hebben ze nog enige zekerheid dat hun natuurlijk plekje veilig blijft. Iedere maand zijn er talloze Boeboekfamilies die verplicht worden hun groene nest te verlaten, omdat projectontwikkelaars samen met burgemeesters hebben beslist dat er bedrijven, woningen of appartementen in de plaats moeten komen. Ze begrijpen het niet meer... Waarom moeten zij, samen met vele andere dieren en vogels plaats maken, terwijl er zoveel huizen en fabrieken leeg staan en verkommeren ?

De Boeboeks zijn boos. En wie moet het vangen? Ondergetekende, want ik ben volgens hen mede-verantwoordelijk. Ik heb hen dan ook beloofd hun opmerkingen en grieven vandaag over te maken aan u, meneer de minister, in de hoop dat u daar wél iets aan verandert. Dus, meneer de minister, aub : doe er iets aan.

Ondertussen heb ik de gemoederen wat kunnen bedaren, maar niet kunnen verhinderen dat de Boeboeks vanaf 1 september alle leerlingen van het lagere onderwijs zullen mobiliseren om hun eisen kracht bij te zetten. Ook hier hebben de Boeboeks een ultimatum gesteld: op de Antwerpse Boekenbeurs (begin november) willen ze resultaten zien, duidelijke afspraken en duidelijke FSC engagements.

Meneer de minister, het lot van miljoenen Boeboeks, kinderen en volwassen burgers ligt in uw handen.

Belooft het ons : Bos Blijft Bos !

In naam van de Boeboeks, Marc de Bel
Noëlla Elpers

Bomen zijn ridders

Terug in de tijd – *waar is, daar was...*

Op een mooie Pinkster(maan)dag op de trein met onze kapersdochter Anna en twee vriendinnetjes. We zijn met Het Kapersnest op weg naar Het Lappersfortbos om de bomen te ridderen samen met het Groene Gordel Front en The Lappersfort Poets Society.

‘Waarom moeten bomen geridderd worden, mama?’

Goede vraag. Onze dochter is gewoon mensen te ridderen die kost wat kost hun ding blijven doen, tegen de stroom in. Het ritueel is speels en ondertussen zijn de Ridders van Het Kapersnest een bont gezelschap. Eén ding blijft: Ridder van Het Kapersnest word je niet zomaar.

Als kaperskapiteine kan ik twee goede redenen aanvoeren om de bomen van Het Lappersfortbos te ridderen.

De eerste reden is persoonlijk. Ik herinner mij hoe ik na schooltijd thuiskwam. Het was voorjaar en ik was zeven. De twintig zomereiken die rond de weide voor ons huis stonden, waren allemaal omgezaagd. De machtige reuzen lagen tegen de grond. Weerloos. Met gebroken takken. Een slagveld dat mij voorgoed is bijgebleven. Mijn vraag - ‘Waarom?’ - is nooit echt beantwoord. Omdat bomen lastig zijn: ze verliezen hun bladeren en trekken beestjes aan? Omdat ze in de weg staan? Omdat kwajongens in hun kruin klimmen en er wel eens uit donderen? Omdat ze te veel schaduw werpen? Om het hout? Ik weet het nog altijd niet.

De tweede reden is historisch. Kijk naar Paaseiland. Een mysterieus eiland in de Stille Zuidzee met enorme beelden die met hun grote ogen als bewakers langs de kustlijn staan. De beelden zijn boomhoog. Sommige beelden zijn schijnbaar omgevallen. Maar schijn bedriegt: ze zijn neergehaald. Concurrerende stammen wilden kost wat kost het grootste standbeeld bouwen. Dat ze daarvoor de grote palmbomen moesten kappen om die beelden te vervoeren, was bijzaak. Bomen geven waterdamp af. Ze trekken wolken aan. Geen bomen. Geen regen. Geen gewassen. Geen eten. Geen kano's. Toen de Paaseilanders honger kregen, haalden ze in blinde woede een aantal van die beelden neer. De neergang van Paaseiland begon met een ecologische crisis. De oorspronkelijke inwoners zijn later, door contact met onze ‘moderne’ maatschappij, zo goed als uitgestorven. Stel je de wereld eens even zo voor: een ontvolkte, kale plek waar alleen nog de machtige gebouwen overeind staan.

Mensen hebben bomen nodig. Hebben bomen een eigenaar? De ‘zonevreemde’ bomen in Het Lappersfortbos zijn pionnen die kunnen sneuvelen in een economisch spel. De bomen te Flobecq

op het terrein van Marcel Fort worden geofferd voor een stort in het hart van het oude d'Hoppebos. Zijn er geen grenzen aan 'eigendom' wanneer het milieu vervuult en de gezondheid van onze kinderen in het gedrang komt?

Bomen zijn wachters, bewakers, beschermers. Op plekken die door de mensen vergeten worden, kunnen zeldzame planten gedijen.

Bomen zijn ridders omdat ze kost wat kost hun ding blijven doen, tegen de stroom in. Maar bomen kunnen zich niet verdedigen. Wie voor de bomen opkomt, mag zich een Ridder van Het Kapersnest noemen.

MY FOREST IS A BATTLEFIELD

* een eigenzinnige Corpus Lappersfortus selectie van 16 bos-gedichten

LAPPERSFORTBOS

Hedwig Speliers

Bossen hebben een bovenkant, boven bossen
kun je in bovenaardse steden wonen zonder
dat de stad je pijn doet, zonder de wonden
van de wereld. In de glimlach van het plantengroen
en aan de schaduw zonder weerga is elk weerwerk
een akte van geloof, nagenoeg genade.

Maar net onder die bovenkant, binnen bossen
is het bladerdak de adem waarop de afstand
van kabouterstappen traag wordt afgelegd,
de voeten meten in het mos de maat van reuk
en aarde, de stappen zijn hun stap in goud waard.
Laarzen zijn er teveel aan, leegte en laagte
zijn leerzaam voor wie hongert naar hoogte.

Ook bossen hebben een onderkant, varens
slorpen alle gevaren op, laten hinden en konijnen
uit hun greppels en hun hindernissen komen,
hun springen is een bidden in het wild, het schot

dat hun velt is het zoveelste teken van begrip
aan onbegrip, dat hun begrip onbegrepen is.

OVER DE VRIENDELIJKHEID VAN DE WERELD

Bertolt Brecht

1

Op de aarde, vol van kille wind
Kwam elk van jullie als naakt kind.
En je kleumde, haveloos en zwak
Toen een vrouw je in een luier stak.

2.

Niemand riep je na, keek naar je om
En geen huurkoets kwam waarin je klom.
Hier op aarde had je naam noch land
Toen een man je vastnam bij de hand.

3.

En de wereld, die heeft bij jou geen schuld:
Niemand houdt je tegen als je weggaan wil.
Velen, kind, liet jij misschien koud.
Velen hebben toch om jou gerouwd.

4.

Door de aarde, vol van kille wind
Gaat ieder door korst en schurft verminkt.
Bijna ieder heeft hier graag geleefd
Als je hem twee handen aarde geeft.

(1927 uit: Bertolt Brechts Hauspostille)

EEN BOOM

Willy Spillebeen

Een boom is minder dan
een mens zegt men maar in
het landschap evenzeer afwezig.

Telkens een gat een bres
in de muur van populieren
voorbij de rivier en on-
gedicht voor vele jaren.

Vandaag veel jaren later
de bossen van mijn kinderjaren
vergaan blijven bestaan
in het voorland waarin zij
levende doden zijn.

Wereld zo onbewoonbaar
dat ik werkelijker woon
in landschappen lang al
voorbij vergaan zoals de tijd.

(Jullie actie en inzet had vanaf het begin mijn steun, heeft die nog en zal die blijven hebben!
Hierbij een gedicht, eventueel voor 'Gedichtendag' en min of meer toepasselijk.
Opgedragen aan de vele bossen die ik onomkeerbaar heb weten verdwijnen)

FABRICOM

Paul Demets

Staal heeft een plan. Het hamert zijn wil
waar dauw met bosgroen vergadert
en slaat zijn platte hand op tafel, een vlam
in de pan. Staal heeft een gezicht. Niet

te onderscheiden in het ochtendlicht.
Bestond staal in het wild, een jager dan
die, van zichzelf verzadigd, wel wat wil
met lood, maar liever alles voor hem uit

ziet vluchten dan zelf te kijken in starre
ogen, het gerafeld vel van een dierlijke dood.
Staal maakt ons koud. Begint ons aan te raken,
gaat over onze tong. Hoe staal dan

naar binnen gaat, zoekt naar ons vuur,
ook onze vlammen likt, onze as eet op de duur.
Dat staal zijn wij. Glanzend lonkt het graf.
Maar hier geworteld te zijn, niet van elkaar

te onderscheiden, bedrijven wij. Het is
onze natuur: nooit af.

WEST-VLAAMSE WOUDEN

Joris Denoo

Wel ja, West-Vlaanderen heeft het kleinste percentage bossen van alle provincies. En dan? So what? We hebben ook het minste percentage bosbranden van alle provincies. Overigens zijn sommige bossen lelijk. Ze belemmeren het zicht, de einder, weet je wel. Aparte bomen zijn wel mooi. En wij in onze lage streek hebben toch ook de kust? Geen enkele andere provincie heeft zoveel kust. En dan nog, over bossen gesproken: we mogen er dan nog weinig hebben, de beroemdste bossen bevinden zich toch in West-Vlaanderen. De bossen van Beernem en hun moorden! Het Lappersfortbos in Brugge-die-Ontboste! Da's wat anders dan die saaie donkere Ardennen en hun claustrofobische wouden. Er staan daar zelfs zoveel bomen zo dicht bijeen opeengepakt, dat je er nooit eens een echte Arden kunt zien. Of een normale zonsondergang. Hier in deze lage streek in het platte verre westen kunnen we ten minste nog de wind aflezen aan een boom apart, aan een bomenrij of een bosschage. Een boom dat is een prachtig ding, weet je wel. Een bos is van het prachtige en goede te veel. Less is more. Ik kan uren naar een boom turen, maar

ik doe het zelden wegens tijdgebrek. Een bos, vooral ontbost, maakt me gek. De kampen van mijn jeugdbeweging vroeger gingen gewoonlijk in van die gekke bossen door. Als het met school 'bezinning' geblazen was, (eufemisme voor 'weg in 't hoofd en geen les'): naar de bossen, jongens! Zelfs in West-Vlaanderen, de ontboste streek die zowel de wang van de Noordzee als de kont van Frankrijk kust, bleven ze die toch ontdekken, de zielenhelende bossen. Groenhove, Tillegem, Heuvelland, Wielsbeke, Kluisberg, Zevenkerken, Snellegem, potverdorie, Baekelandt, Beerbos, Sterrebos, het houdt niet op, Beernem, allez, vooruit, West-Vlaanderen leek wel één groot oerwoud vol met houthakkers en hinds. Zelfs bij ons in het bij wijlen zeer stille en soms zeer onrustige Heule was er een bos of twee: Heulebos en Steenbekebos. Maar dat zijn nu bosjes die vooral uit villa's bestaan en bordjes-bij-bosjes waarop stukken bos te koop worden aangeboden. Om op een positieve noot in verband met hout te eindigen: een van de mooiste bomen die ik ken staat vlak naast een frituur en een krantenkiosk aan een druk kruispunt in de stille zuidelijke stad K. Dat vormt samen een prachtig stadslandschap. En het ruikt er nog lekker ook. Ondertussen leeft de Lappersfortboslegende verder, die bekende stadslegende waar alles waar van is, en die echt aan het gebeuren is. Kunnen bomen ook huilen? Respect voor bomen van dagen, zij sneuvelen bij bosjes! (te lezen en beluisteren met een hoog gehalte aan wrangheid)

VROEGER WAS EEN BOS

Peter Theunynck

Wat is dat geruis?

Het gehuil van een boom, jongen.

Wat is een boom?

Een vogelhuis van bladeren, jongen.

Wat zijn bladeren?

De gedichten van de twijgen, jongen.

Wat zijn twijgen?

Het zwerfhout van de takken, jongen.

Wat zijn takken?

De smekende armen van de stam, jongen.

Wat is de stam?

Wat al niet huist in die knoestige bast, jongen.

Wat is bast?

Wat de schors scheidt van het hout, jongen.

Wat is hout?

Planken met nerven en kwasten, jongen.

Wat zijn planken?

In de haven gestapeld regenwoud, jongen.

Wat is regenwoud?

De laatsten der Mohikanen, jongen.

Wat zijn Mohikanen?

Vroeger met je tomahawk, jongen.

Wat is vroeger?

Vroeger was een bos, jongen.

DE LAATSTE HERFST

Linda van Mieghem

De herfst kwam laat dat jaar.

Hij nam uitgebreid afscheid.

Het was onomkeerbaar,
voor immer en voor altijd.

Verdrietig gleed het najaar,
tergend langzaam en loom,
met een strelend gebaar
van boom naar boom,

wou elk blad laten hangen,
liet de illusie van zomer niet los,
hield haar kostbare warmte gevangen
in de kleur van het stervende bos.

HERFST

Wally de Doncker

Als het bos van het Lappersfort verdwijnt,
laten de bomen in Vlaanderen
hun bladeren tegelijk
vallen.

Bruges la morte

Als het bos van het Lappersfort weg is,
kan de industrie in Vlaanderen
weer opgelucht
ademen.

Flandre la morte

LAPPERSFORTBOS WEG

Peter Theunynck

Vanochtend stond het nog voorgoed
in mijn landschap ingeschreven.
Nu is het weg. Lappersfortbos weg.

Van geritsel eet geen eekhoorn meer.
Geen mos, geen varen houdt
de ochtendmist nog aan

de grond. Sporen van rupsband
houtversnipperaar.
Ook de boomhut

vermocht het niet. Grashuid

komt hier en daar boven
slecht gedrapeerd vilt uit.

Kinderen van stilte
niet kunnen geloven
dat vader het niet kan

maken. Waar gaan de vogels
nu slapen? vragen ze zout
op alle slakken strooiend.

Als er straks een nieuw industrieterrein komt, waar nu het Lappersfortbos is, suggereer ik volgende straatnamen: Lappersfortbosweg, Merelweg, Lijsterweg, Eekhoornweg, Konijnenweg, Dennenweg, Sparrenweg, Mosweg, Beukenweg, Kastanjeweg, Varensweg, Boomhuttenweg, GeloofinMoenaertweg, Groenweg, Hoopweg, Stilteweg, Bosgeurweg, Herinneringenweg. Kortom: Allesweg. (PS: effen checken of alle bomen in mijn lijstje er wel staan).

PETER HOLVOET-HANSSEN

Waar is, daar was

Trek de pijl uit mijn hart, laat varen de ikpersoon
ontspan je hemelboog, treed mee buiten de oevers
we planten kikkerpoelwoorden op dodenakkers
onze zinnen wapperen in de wind voor dit kind
hoort het paard van Sinterklaas op haar vliegende fiets

De wind vertelt d'histoire van het Lappersfortbos
van lapje bos tot fort, aan d'overkant van 't vaartje
koning eik, prinses linde, trawanten van het mos
vechtend tegen hakbijl, pletwals, oprukkend beton
regendruppels als naalden en de stervende zon

Jonge bomen vervangen zomaar niet de oude
reuzen – vossen zijn voortvluchtig en dassen hebben
koude neuzen – wachtend op de bus waar de beuken
(kruinen zo groot als 't wortelgestel) elkaar steunden
fopzwam ondergronds een kous maakte voor de boswilg

Strijk een lucifer voor de populieren die hier
tierden, voor de blauwe schicht van het ijsvogeltje
(ook vogels kunnen high worden), voor de plooirokjes
die hier zwierden en zoals het vuur het hout beklimt
en sap dat uit de stam komt zweten: zeg dat het niet

waar is, het bladergeruis werd geen verkeersgeraas
de gordel geen stalen long – levend hout, levend vuur

van kist tot as: waar een toren stond, krast nog de kraai
boomklevers op uitkijk waar de struikrovers klommen
aan 't Zuidervaartje, aan d'overzijde van de brug

Brugge, 3 december 2004

Uit 'Spinalonga. 44 gedichten' – 2005, Prometheus, Amsterdam; werd ook opgenomen in de
Lappersfort Poets Society-bloemlezing 'Stem van brood en bossen' van het GGF en later in de
PHH-bloemlezing-bundel 'De reis naar Inframundo' – 2011, Prometheus, Amsterdam

LAPPERSFORT POETS SOCIETY

Hedwig Speliers

Wat zeg je, 3,5 ha kappen?
Wie kappen?
Wat kappen?
Waarom kappen?

Dat ze beginnen, die heren,
met zichzelf te kappen.
Verdomd, er zijn kappers genoeg
om ze te kappen. Dat ze hun luizen
kuisen, dat ze zich laten wassen,
friseren, golfkrullen, het kan
ons niet schelen. Maar

bossen kappen. Wat zeg je,
3,5 ha bos kappen. Je moet
durven, de zee kap je toch ook niet.
De golven, wie kapt ze?
De schuimkrullen
wie durft het aan?

Wat zeg je, 3,5 ha kappen?
Hebben ze geen gekapt genoeg?
Dat ze zichzelf kappen, kappers
kunnen ze vinden om elke hoek.
Maar laat ze mijn bos met rust,
mijn bos verlangt rust, het is
een rustig bos. Laat het met rust
zoals ik rust verlang. Lang al
naar bosrust verlang.

roestige heren zijn het, zeg het,
roestige heren zeggen we,
die onze bossen kappen
om er onzin te poten, onzin

te planten: beton, beton, beton
en nog eens beton. Van beton
zijn die heren, hersenen van beton
hebben die heren. Betonnen heren
zijn het. Ze hebben een gat van beton
en een pik van beton en een maag
van beton. Van breed beton zijn ze.
Kortom , Heren van Beton.

Maar wij zijn Heren van het Bos.

EEN ZACHTE, WREDE, OKERBRUINE DOOD

Patricia Lasoen

Ach, lieve, neen
de tijd van de verplichte weekends
op de Buiten of in 't Bos
is nu voorgoed voorbij.
Ik heb mijn eigen tuin
tussen vier oude muren
vol met langzaam groeiend gras
en onkruid en hoog opschietende klaver,
rode mieren die mijn kweekradijnen
ondermijnen en met bromvliegen
- (een echte pest) -
meer dan genoeg natuur
in deze wereld van beschaving
efficiënte orde en cultuur.
Genoeg schandalen in de krant
genoeg geruzie om de aanleg
van een stadspark en de duurte
van een cederboom :
wij zijn de laatsten
ja wij zijn bijna de laatste generatie
van wanhopigen
vernielers of beschermers
van wat lang niet meer bestaat.

Hoe zielig zijn we
met onze bewaarde bossen
waar door hamsters aan geknaagd wordt
elk nieuw seizoen een beetje meer -
een beetje meer beton
en minder boom
Na ons zullen de mensen
blij zijn met enkele potten
op hun vensterbank
kunstmatig gras en
vijvers helder als kristal
met vissen die speciale chloortabletten
dulden.

BID, KNOK, HOOP, DENK, HUIL, DURF, GA VOOR GEZONDER...

Peter Theunynck, vrij naar Ramses Shaffy

Voor de beuken met hun boterzachte huid
voor de eiken met hun uitgestorven namen
Voor de wilg, de stinkzwam en de puit
Je moet weten, we gaan ervoor tezamen

Voor een land dat lang naar adem snakt
Voor patiënten achter afgesloten ramen
Voor het riet dat buigt, maar nog niet knakt
Je moet weten, we gaan ervoor tezamen

refr.:

Bid, knok, hoop, denk, huil, durf, ga voor gezonder
Bid, knok, hoop, denk, huil, durf, ga voor gezonder
Bid, knok, hoop, denk, huil, durf, ga voor gezonder
Bid, knok, hoop, denk, huil, durf, ga voor gezonder

Voor degenen die de knoop moeten ontwarren
Voor de leiders die geloven dat er hoop is
Voor wie middelen en doel durven verwarren
Je moet weten dat gezondheid niet te koop is

Voor de mensen die in bomen willen sterven
Voor de vuisten die vechten voor meer banen
Voor hen die de wereld van ons zullen erven
Je moet weten, we gaan ervoor tezamen.

refr.:

Bid, knok, hoop, denk, huil, durf, ga voor gezonder
Bid, knok, hoop, denk, huil, durf, ga voor gezonder
Bid, knok, hoop, denk, huil, durf, ga voor gezonder
Bid, knok, hoop, denk, huil, durf, ga voor gezonder

Voor degenen met de uitgestoken hand
Voor degenen die de kaalslag gaan beramen
Voor degenen ergens aan de overkant
Je moet weten, we staan ervoor tezamen

refr.

Niet zonder ons

ROZENBLOEDJE **Peter-Holvoet Hanssen**

Roos, wees gegroet

ontluik in tegenspoed

geen boom meer over die nog tuurt
en wolkendoorn verstikt de buurt

roos roosje bloed
alles komt toch goed

kind sterft een eeuwigheid te vroeg
vader verdrinkt zich in de kroeg

roos roosje bloed
alles komt toch goed

al word je in een vaas gezet
moeder komt nooit meer uit het bed

Roos Roosje bloedt
nooit komt iets nog goed

de tijd strikt ons met een list
dromen rotten uit de kist

Frau Rosenblut
wij blazen in het roet
komt alles wieder - gut

komt het ooit weer goed

weet het niet, mijn bloed
vraag het aan de doorn
die de roos behoedt
(ongepubliceerd)

OVER-BRUGGEN

Geert Tuerlinckx

kom terug
kom in zomerse tooi
in het gewaad van liefde

kom terug
ziel van hoop die ons prikkelt
in het tederste licht van zon

alle bloei van herinnering
blijft met mij verweven
begeestert mij telkens onverwacht
om verder te gaan

om over kloven van het "ongehoorde"

bruggen van verwantschap te slaan

slinger dan, o stad,
je straten en kanalen
rond de hals van pleinen en wijken
van parken en fonteinen

gooi, door de spoorslag
van het vreemde bevlogen,
nieuwe glorie in je grauwste stegen
zo zinkt elke omheining in het niet

de dag lijkt op de nacht en
elke avond daartussen
een fonkelspel van rode wijn
de wereldwijde broederschap

schenk ons dan de bekers overvol
en laat ons het vreugdelied
zingen zo luid
en van zo'n verrassend refrein

dat elke omwalling openvalt
in velden en bossen van onthaal
door vrede overbloeid
een veelkleurige levensgloed

ik hoor dat de blik van straten
's avonds mij doet rillen:
laat me met rust
kijk toch niet zo, o stad,
straks brengen
de scherven van list en misleiding
mij aan het gillen

of nee, kijk me maar dood
ik ben er niet
de regen weet het
die me zacht omspoelt
hij vraagt zich af
wat er is gebeurd
dat nu mijn ziel
zo verscheurt

ik weet het niet
ik heb wel zin in wijn
en in de geur van verse vijgen
ik zou het liefst bij vijver of fontein
een mooi dood standbeeld zijn
en nooit meer moeten schreien

dan zouden jullie, midden in de nacht
mij vangen binnen de versteende omheining
- je gniffelende glorie -
toe, ga je gang maar, duisternis is zacht
en eenzaamheid voorkomt rumoer en deining

dan zag ik niet meer
die vergeten, grauwe stegen
en geen gezichten met ontgroende ogen
vol afgrijzen en enkel verborgen pijn

LENTE

Wally de Doncker

Eén krokusje
kleurt Brugge.

Marginaal.

In de winter.

Het Lappersfort
kleurt Vlaanderen.

Marginaal.

Tot de lente komt.

*** Waarom de Lappersfort Poets Society ?**

De Lappersfort Poets Society is een kring dichters die de bezorgdheid voor de bossen & bomen van het Groene Gordel Front & de Lappersforters in poëzie heeft gegoten.

Net zoals in de film "Dead Poets Society" ervaren zij de natuur en de bossen als wezenlijk deel en bron van het leven... Maar helaas is die bron - net als de democratie - op korte en op middellange termijn bedreigd. Dus alertheid want het gevaar is niet geweken...Net zoals de Dead Poets rebelleren de Lappersfort dichters en dichtersessen met levenspoëzie en creatieve opstand tegen het fnuikende gezag... Ondanks de overmacht van de macht : het verzet van de levende krachten voor duurzaamheid groeit van onderuit...Op hoop van zege..? Alle gedichten zijn online op <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Met ons moeten de dingen een begin hebben.
Hier, nu, is een oorsprong.
Op de drempel van een onbekende, ongeschreven,
onvoorziene uitdaging blijven wij onzeker staan.
Laten wij moed vatten. Ons brein leegmaken.
En ons bekend maken aan onszelf.
En aan onze eeuw.
Opdat wij onze aandacht richten op dit schouwtoneel.

Opdat wij ons concentreren. En luisteren.

Opdat wij ons voorbereiden in ernst en met vreugde.

Laten wij ons heerlijk bewust zijn van wat wij zullen gaan maken.

**Van wat zich zal afspelen in dit massaal samen schrijven aan het duurzame
Hanze-draaiboek.**

Van de toekomst.

(vrij naar Ben Okri : Gevecht in de geest, keerspreuk v/d 21 ste eeuw)

Sometimes a scream is better than a thesis

Het LAPPERSFORTMUSEUM online <http://ggf.regiobrugge.be> www.ggf.be